

FORENINGEN AF POLITIMESTRE I DANMARK

Formanden. /hb.

Gladsaxe, den 8. maj 1978.

I skrivelse af 5. maj 1978 (j. nr. L.A. 1975-20002-87) har justitsministeriet anmodet om en udtalelse i anledning af, at folketingets retsudvalg i forbindelse med behandlingen af forslag til lov om ændringer i retsplejeloven har spurgt justitsministeren, om han vil indhente en udtalelse fra politiorganisationerne om, hvorvidt disse organisationer har bemærkninger til et forslag fra ministeren om, at den foreslåede regel om kortvarig fængsling i forslaget § 762 nu udskydes, idet man senere vil overveje et eventuelt særskilt lovforslag herom efter foretagelse af en fornyet høringsrunde.

Idet politimesterforeningen iøvrigt skal henvise til sin skrivelse af 3. januar 1977 til folketingets retsudvalg (justitsministeriet har modtaget en kopi heraf), skal man udtale, at man kan erklære sig enig i justitsministerens svar ad spørgsmål 25 vedrørende indholdet af en sådan regel. En ændring af fristen fra 7 til 5 dage vil ganske vist volde en del problemer. Det vil nødvendiggøre en del overarbejde på lørdag-søndage, men navnlig kan det være vanskeligt på disse dage at foretage efterforskning, idet de personer, politiet skal i forbindelse med, ofte ikke kan træffes i week-enden. Selv med en frist på 5 dage vil bestemmelsen dog i en række tilfælde muliggøre politiet at standse en igangværende serie af indbrud, som ved øjeblikkelig løsladelse ville være fortsat.

Man kan ligeledes tiltræde besvarelsen af spørgsmål 33 og 34.

Derimod må man udtale sig imod, at spørgsmålet om, hvorvidt en sådan regel skal medtages, udskydes, mens forslaget iøvrigt gennemføres.

En sådan udskydelse vil være udtryk for,

at det ikke anses for tilstrækkeligt afklaret, om man behøver bestemmelsen. Men på den baggrund kan det ikke være forsvarligt at gennemføre en del af fængslingsbestemmelserne, der iøvrigt indeholder forskellige stramminger af kravene til at fængsling kan finde sted. Varetægtsbestemmelserne bør betragtes under en samlet synsvinkel og derfor ikke indføres stykkevis.

Hertil kommer, at det må forekomme tvivlsomt, hvilket nyt grundlag man kan tilvejebringe gennem en ny høringsrunde. Man kunne tænke sig, at man i perioden med de »svage« bestemmelser skulle søge at indhøste erfaringer om, hvor galt det gik. Sådanne erfaringer vil imidlertid være vanskelige at samle, idet det ligger i sagens natur, at politiet ikke kan registrere i enkeltheder, i hvilket omfang opklaringen svigter. På langt sigt kunne det muligvis registreres på opklaringsprocenten, men den er i forvejen undergivet svingninger, som ikke umiddelbart kan forklares. Derfor kunne kun en klar tendens gennem flere år sige noget om virkningen af nye lovbestemmelser.

Det må derfor forudses som overvejende sandsynligt, at en udskydelse af 7 (eller 5)-dages reglen, mens det øvrige lovforslag gennemføres, er ensbetydende med, at bestemmelsen definitivt droppes, idet det vil være vanskeligt at tilvejebringe et tilstrækkeligt tungtvejende grundlag for fremsættelse af nyt lovforslag.

Man må derfor henstille, at man enten gennemfører reglerne i deres fulde udstrækning nu, eller at enten hele lovforslaget eller i al fald de samlede fængslingsregler tages op til samlet behandling i næste folketingsamling.

Mogens Grau

e.b.

Hanne Blichmann
overassistent